

Ημερολόγια καταστρώματος για μια θάλασσα φουρτουνιασμένη

Από το Ράδιο Ζαπατίστα

Εδώ και 503 χρόνια, στις 3 Μαΐου 1518, ένας γενειοφόρος και, μάλλον, όχι και πολύ εκλεπτυσμένος κατακτητής, μετά από 25 μέρες πλεύσης από το λιμάνι Ματάνσας της Κούβας, πάτησε τα πόδια του στην άμμο της Isla de Cozumel, γη των Μάγια του Εκάμπ. Λίγα χρόνια πριν, στις 12 Οκτωβρίου 1492, ο πιθανότατα Γενοβέζος Χριστόφορος Κολόμβος, μετά από δύο μήνες και εννέα ημέρες πλεύσης στον Ατλαντικό, έφτασε στο νησί Γουαναχανί στις Μπαχάμες.

Έτσι ξεκίνησε αυτό που κάποιοι αποκαλούν «συνάντηση δύο κόσμων» και που οι Μάγια, στα βιβλία του Chilam Balam de Chumayel, το είπαν «η αρχή του ολέθρου, η αρχή της λεηλασίας των πάντων».

Από τον κατακλυσμό που σάρωσε τους αυτόχθονες λαούς της ηπείρου μας, μετά την εν λόγω συνάντηση, αναδύθηκε και καρποφόρησε ένας πολιτισμός που υποσχέθηκε πλούτο σκέψης, δημιουργικότητας, ομορφιάς, επιστήμης και τεχνών. Αλλά μαζί με όλα αυτά έφερε και την ιδέα της προόδου, την ιδέα ότι ο Άνθρωπος (με κεφαλαία) ήταν ανώτερος από τη φύση, την οποία έπρεπε να κατακτήσει και να υποτάξει και να κυριέψει προς όφελος του ορθολογιστή ανθρώπου. Και μαζί με τη φύση, να υποτάξει και να κυριαρχήσει και να «εκπολιτίσει» εκείνους τους άλλους και τις άλλες, οι οποίοι λόγω της φύσης τους ή από τεμπελιά ή από άγνοια ή από φτώχεια ή οτιδήποτε άλλο, δεν καταλάβαιναν τις ιδέες αυτού του Ανθρώπου που έβαζε εαυτόν στην κορυφή της Δημιουργίας.

Πέντε αιώνες αργότερα, είναι δύσκολο να μην αναρωτηθεί κανείς πού μας οδήγησε αυτός ο ξέφρενος αγώνας δρόμου που ονομάζεται πρόοδος και νεωτερικότητα. Η πρωτοφανής καταστροφή του πλανήτη

μας που, αν συνεχίσει έτσι, όλες οι προβλέψεις δηλώνουν ότι θα οδηγήσει στην κατάρρευση της ανθρώπινης και μη ανθρώπινης ζωής. Η κτηνωδία της γυναικοκτονίας, οι βίαιες εξαφανίσεις, η λεηλασία των πάντων, τα όλο και αυξανόμενα ποσοστά γυναικών και ανδρών και αγοριών και κοριτσιών και ηλικιωμένων χωρίς ορίζοντα ή μέσα για να επιβιώσουν -πόσο μάλλον να ευημερήσουν-, η ακόρεστη μηχανή των mega-προγραμμάτων που ισοπεδώνει ότι βρει στο διάβα της αφήνοντας πίσω της καταστροφή, οι τωρινοί και οι μελλοντικοί πόλεμοι, η παρούσα πανδημία που δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σύμπτωμα και μια προειδοποίηση για όσα έρθουν, το βασίλειο του οργανωμένου και του μη οργανωμένου εγκλήματος όχι πλέον ως εκτροπή του πολιτισμού μας αλλά ως το *modus operandi* ενός συστήματος που έχει χάσει τον δρόμο του. Ο πόνος που μεγαλώνει, παρόλο που είναι συχνά δύσκολο να εντοπίσουμε τις ρίζες του όσοι τον υποφέρουμε. Ο θάνατος που σκοτώνει όχι μόνο τα σώματα αλλά και τη σκέψη, το πνεύμα, την καρδιά, την ίδια τη ζωή.

Είναι αυτό που εδώ και λίγα χρόνια μας λένε οι ζαπατίστας ξανά και ξανά. Και η ερώτηση: **Είναι δυνατή μια αλλαγή πορείας; Είναι δυνατόν να φυτευτούν σπόροι της ζωής ικανοί να αναγεννηθούν από τα ερείπια ενός κόσμου που ολοφάνερα φτάνει στο τέλος του; Σε μία από τις πολλές συναντήσεις που οργανώθηκαν τα τελευταία χρόνια από τους ζαπατίστας, ο υποδιοικητής Γκαλεάνο μας είπε με κάθε ειλικρίνεια: Το μόνο πράγμα που μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι είναι σχεδόν αδύνατο. Αλλά αυτοί που υποφέρουν την κτηνωδία του συστήματος και αντιστέκονται και προσπαθούν, με κάθε κόστος, να ξανα-υπάρξουν «μας λένε, μας διδάσκουν, μας κραυγάζουν ότι πρέπει να επιμείνουμε σε αυτή την, μία στο εκατομμύριο, πιθανότητα».**

Είναι γιατί, παρά τη θυελλώδη θάλασσα του θανάτου -ή ίσως εξαιτίας της- που απειλεί να πνίξει την ελπίδα και μαζί της τη ζωή, υπάρχουν εκείνοι που αντιστέκονται, που δημιουργούν, που αγωνίζονται να κρατήσουν στην επιφάνεια το συλλογικό καράβι και να το οδηγήσουν σε άλλα λιμάνια όπου η ζωή μπορεί να ξανανθίσει. Και ίσως η συνάντηση αυτών των αγώνων και

αντιστάσεων και ελπίδων, που δεν περιμένουν αλλά πλέουν κόντρα στον άνεμο και τη φουρτούνα, ίσως επιτρέψει στη ματιά μας να βρει το δρόμο. Στον αγώνα μας για επιβίωση, να μοιραστούμε τα, μέσα από την καρδιά μας και γεμάτα από σκέψεις-αισθήματα, ημερολόγια καταστρώματος, για να συνειδητοποιήσουμε ότι, πέρα από την επιβίωση, υπάρχουν άλλοι κόσμοι για να χτίσουμε, κόσμοι που οι δολοφονικές θύελλες της νεωτερικότητας και της προόδου δεν θα μπορούν να τους καταστρέψουν.

Είναι γι' αυτό που, σήμερα, επτά ζαπατίστας πορεύονται προς τις ακτές που, πριν 503 χρόνια, πάτησε ο κατακτητής Juan de Grijalva, για να σαλπάρουν προς την Ευρώπη και να συναντηθούν με όλους και όλες εκείνες που σε εκείνη την ήπειρο αντιστέκονται στον θάνατο και παλεύουν με ό, τι έχουν για να κρατήσουν τη ζωή ζωντανή.

Γιατί, μετά τον όλεθρο που συνέβη σε αυτήν εδώ την ήπειρο, με την «ιστορική συνάντηση δύο κόσμων» που σημάδεψε «την αρχή της καταστροφής, την αρχή της λεηλασίας των πάντων», δεν θάφτηκαν όλα. Οι σπόροι εκείνου του άλλου κόσμου φυλάχτηκαν, φροντίστηκαν, προστατεύτηκαν από τους φύλακες του βουνού, καρτερώντας την ώρα που θα έπρεπε να τους ξαναφυτέψουν, ώστε να αναδυθεί όχι ο προηγούμενος κόσμος, αλλά ένας άλλος κόσμος. Όχι εκδίκηση ή επιστροφή στο πριν, αλλά κάτι πολύ διαφορετικό.

Λένε οι ζαπατίστας ότι είπε η Ixchel, η «μητέρα-σελήνη, μητέρα-αγάπη, μητέρα-οργή, μητέρα-ζωή»:

«Αύριο, παιδιά μου, στην ανατολή ταξιδέψτε τη ζωή και την ελευθερία, με το λόγο που βγαίνει από τα κόκκαλα και το αίμα μου. Να μην κυριαρχήσει ένα χρώμα. Κανείς να μην διατάζει και κανείς να μην υπακούει κι ο καθένας να είναι αυτό που είναι με χαρά. Γιατί η θλίψη και ο πόνος έρχονται από εκείνον που θέλει καθρέφτες και όχι παράθυρα για να δει όλους τους κόσμους που είμαι. Με οργή πρέπει να σπάσουν εφτά χιλιάδες καθρέφτες μέχρι να ανακουφιστεί ο πόνος. Πρέπει να νιώσουμε τον πόνο πολλών

θανάτων για να γίνει, επιτέλους, δρόμος μας η ζωή. Και το ουράνιο τόξο να στεφανώσει, τότε, το σπίτι των παιδιών μου, να στεφανώσει το βουνό που είναι η γη των απογόνων μου».

Επτά Ζαπατίστας – τέσσερις γυναίκες, δύο άνδρες και ενασμία, αποκαλούμενοι η Μοίρα 421- θα σαλπάρουν σύντομα με τη χαρούμενη και κόντρα στη λογική ελπίδα (κόντρα στη λογική γιατί πρόκειται για μία πιθανότητα μία στο εκατομμύριο, αλλά και γιατί είναι δημιούργημα εξεγερμένων, ένα δημιούργημα που ονειρεύεται και γεννάει το αδύνατον) ότι ο, φυλαγμένος για αιώνες από τους φύλακες του βουνού, σπόρος μπορεί να ανθίσει σε εκείνη τη γη. Ότι τα ημερολόγια καταστρώματος της ζαπατιστικής πλεύσης στα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού μπορεί να συναντηθούν με άλλα ημερολόγια, εξίσου ελπιδοφόρα και παράδοξα, τα ημερολόγια των αγώνων για ζωή στη «γηραιά» ήπειρο.

Ημερολόγια καταστρώματος, με τα τέσσερα σημεία του σταυρού Μάγια, του σταυρού που μιλάει για την εμπειρία των Ζαπατίστας. Τα τέσσερα σημεία που αντιπροσωπεύονται από τέσσερες πανέμορφες πιρόγες σκαλισμένες και ζωγραφισμένες από χέρια ζαπατίστικα, ταξιδεύουν με την Μοίρα 421 προς το Isla Mujeres, όπου περιμένει το πλοίο Το Βουνό-La Montaña για να σαλπάρει.

<https://radiozapatista.org/?p=37335>

Πηγή:

:

https://karavanizapatista.espivblogs.net/2021/04/30/imerologia-katastromatos-gia-mia-thalassa-foyrtoyniasmeni/?fbclid=IwAR3ruqWmPrWMXVm-0IsmKCJkDrM_BpYPXBvX525qi5uNKd3bJdj_uF7bK0s

Τάγμα 421 (Η αποστολή των Ζαπατίστας της θάλασσας)

– Απρίλιος 2021 –

ΧΡΟΝΟΣ: Ένα ξημέρωμα του τέταρτου μήνα. ΤΟΠΟΣ: Τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού. Μια ξαφνική σιγή επιβάλλεται στους γρύλλους, στο διασκορπισμένο και απομακρυσμένο γάβγισμα των σκυλιών, στην ηχώ της μουσικής του ξυλοφώνου. Εδώ, στα σπλάχνα των λόφων, ακούγεται ένας ψίθυρος πιο δυνατός και από ροχαλητό. Άμα δεν ήμασταν εκεί που ήμασταν, θα μπορούσαμε να πιστέψουμε ότι αυτός ο ψίθυρος είναι ένα μουρμούρισμα της ανοιχτής θάλασσας. Δεν είναι τα παγιδευμένα κύματα που σκάνε στην ακτή, στην παραλία, στους γκρεμούς που τα περιορίζουν με τις ιδιότροπες κόψεις τους. Δεν ήταν τίποτα περισσότερο. Λοιπόν, ήταν ένα διαρκές νιαούρισμα και ένας θυελλώδης σεισμός, που ήταν σύντομος.

Το βουνό υψώνεται. Τυλίγεται με σεμνότητα, με μερικές φούστες. Όχι χωρίς κόπο, ξεριζώνει τα πόδια του από τη γη. Κάνει το πρώτο βήμα με μια χειρονομία πόνου. Τώρα, τα φυτά αιμορραγούν σε αυτό το μικρό βουνό, μακριά από χάρτες, τουριστικούς προορισμούς και καταστροφές. Αλλά εδώ, υπάρχει μια συνενοχή, λες και μια αναχρονιστική βροχή καθαρίζει τα πόδια του, με λάσπη, σαν μια θεραπεία στην πληγή.

“Πρόσεχε κόρη (το βουνό είναι θηλυκό στα ισπανικά)”, είπε το δέντρο Ceiba (Ceiba pentandra). “θάρρος”, λέει το huapac, όπως στον ίδιο τον εαυτό του. Το πουλί κάλυψε το δρόμο του οδηγού. “Στην ανατολή” φίλη μου, “στην ανατολή” λέει στο βουνό ενώ περνά από τη μια πλευρά στην άλλη.

Ντυμένο με δέντρα, πουλιά και πέτρες, το βουνό περπατά. Και στο βήμα του, κρατά στις άκρες της φούστας του, άντρες, γυναίκες, που δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο, νυσταγμένα αγόρια και κορίτσια. Σκαρφαλώνουν προς τη μπλούζα του, στρέφουν τις άκρες των μαστών του, συνεχίζουν προς τους ώμους του, και φτάνουν μέχρι τα μαλλιά του, όπου ξυπνούν. Στα

ανατολικά, ο ήλιος, μόλις κρυφοκοιτάζει πάνω από τον ορίζοντα, σταματά για λίγο τον ανόητο και καθημερινό γύρο του. Του φάνηκε ότι είδε ένα βουνό, με ένα στέμμα ανθρώπων, να περπατά. Αλλά πέρα από τον ήλιο και μερικά γκρίζα σύννεφα που η νύχτα άφησε ξεχασμένα, κανείς εδώ δεν φαίνεται να εκπλήσσεται.

"Έτσι έχει γραφτεί", είπε ο γερό Αντόνιο, ενώ ακόνιζε το μαχαίρι του και η Δόνα Χουανίτα κάθεται με αναστεναγμό.

Στη σόμπα μυρίζει καφέ και μαγειρεμένο καλαμπόκι. Στο κοινοτικό ραδιόφωνο ακούγεται μια κούμπια. Οι στίχοι μιλούν για έναν απίθανο θρύλο: ένα βουνό που πλέει κόντρα στο ρεύμα της ιστορίας.

Εφτά άτομα, εφτά ζαπατίστας, αποτελούν το θαλάσσιο τμήμα της αποστολής στην Ευρώπη. Τέσσερις είναι γυναίκες, δύο είναι άντρες, ένα είναι άλλο. 4,2,1. Το τάγμα 421 βρίσκεται ήδη στο λεγόμενο: "Κέντρο θαλάσσιας εκπαίδευσης- στη γη των Ζαπατίστας", που βρίσκεται στο έδαφος της Comandanta Ramona, στην περιοχή, Tzotz Choj.

Δεν ήταν εύκολο, ήταν περισσότερο βασανιστικό. Για να φτάσουμε στο συγκεκριμένο χρόνο, έπρεπε να αντιμετωπίσουμε αντιρρήσεις, συμβουλές, αποθάρρυνση, εκκλήσεις για ισορροπία και σύνεση, οικονομικά σαμποτάζ, ψέματα, βωμολοχίες, λεπτομερείς εξηγήσεις για τις δυσκολίες, κουτσομπολιό και αναίδεια, και μια φράση που επαναλαμβάνεται με αποστροφή: "Αυτό που θέλουν να κάνουν είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο". Και φυσικά να μας πείτε τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνουμε. Και όλα αυτά και σε αυτή και στην άλλη πλευρά του ωκεανού.

Φυσικά, κι όλα αυτά χωρίς να μετράμε τα εμπόδια της κυβέρνησης και την αδαή, ανόητη και ρατσιστική γραφειοκρατία της.

Αλλά για όλα αυτά θα σας μιλήσουμε σε μια άλλη περίπτωση. Τώρα πρέπει να σας πούμε λίγα πράγματα για τη νέα θαλάσσια αποστολή των Ζαπατίστας.

Οι 4 γυναίκες, οι δυο άντρες και το άλλο είναι ανθρώπινα όντα. Εφαρμόστηκε σε αυτά το turing test, με κάποιες τροποποιήσεις, που θεωρήθηκαν ικανές για να αποκλείσουν ότι κάποια άτομα ή όλα τα άτομα δεν είναι κάποιου είδους κυβερνητικοί οργανισμοί

ή ακόμα κάποιο ρομπότ, ικανό να χορεύει κούμπια του Σαπίτο, κάνοντας λάθος βήματα. Επομένως τα επτά όντα ανήκουν στην ανθρώπινη φυλή.

Τα επτά άτομα έχουν γεννηθεί στην ήπειρο που την αποκαλούν "Αμερική", και το γεγονός ότι μοιράζονται πόνο και οργή μαζί με άλλους αυτόχθονες λαούς, τα καθιστά Λατινοαμερικαν@. Είναι μεξικάν@ από τη γέννηση, απόγον@ των αρχέγονων λαών των Μάγιας, σύμφωνα με αυτό που επαληθεύτηκε με τις οικογένειες, τους γείτονες και τους γνωστούς τους. Είναι επίσης ζαπατίστας με έγγραφα από τους αυτόνομους δήμους και τα διοικητικά συμβούλια της καλής κυβέρνησης, που έχουν εγκρίνει. Δεν τους έχουν αποδοθεί εγκλήματα και ούτε έχουν δεχθεί κάποια κύρωση. Ζουν, εργάζονται, αρρωσταίνουν, θεραπεύονται, αγαπούν, αντιπαθούν, γελούν, κλαίνε, θυμούνται, ξεχνούν, παίζουν, παίρνουν τα πράματα σοβαρά, κρατούν σημειώσεις, αναζητούν ένα πρόσχημα, εν συντομία, ζουν στα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού, στις Τσιάπας, στο Μεξικό, στη Λατινική Αμερική, στην Αμερική, στον Πλανήτη Γη κλπ.

Επιπλέον τα 7 αυτά άτομα προσφέρθηκαν εθελοντικά να κάνουν το ταξίδι αυτό δια θαλάσσης- κάτι που δεν ενθουσιάζει όλους τους ζαπατίστας, από όλα τα εδάφη. Έτσι, για να είμαστε σαφείς, κανένα άτομο δεν ήθελε να ταξιδέψει με πλοίο. Πόσο συνέβαλε σε αυτό η τρομοκρατική εκστρατεία που έγινε από την Esperanza αλλά και από την πλευρά των Defensa zapatista, κάτι που συνθέτει το διάσημο αλγόριθμο: "όλ@ θα πεθάνετε άθλια"; Δεν ξέρω. Αλλά το γεγονός ότι ανατράπηκαν τα κοινωνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένου και του what's up, χωρίς κανένα τεχνολογικό πλεονέκτημα (χωρίς καν ένα σήμα αγροτικής, κινητής τηλεφωνίας), με παρακίνησε να βάλω κι εγώ το λιθαράκι μου και να βοηθήσω όπως μπορώ.

Λοιπόν, κινούμενος από τη συμπάθειά μου στην ομάδα Defensa Zapatista, ζήτησα την άδεια από τον SubMoy να μιλήσω στην αποστολή που ετοιμάζεται ανάμεσα σε κραυγές, τσιρίδες και γέλια παιδιών, για μια εισβολή που δεν είναι εισβολή... καλά να είναι, αλλά ας πούμε ότι είναι συνεναιτική. Κάτι σαν σαδο-μαζοχιστικό διεθνισμό, που φυσικά δε θα ειδωθεί σαν μια

ορθόδοξη πρωτοπορία, που πηγαίνει τόσο μπροστά και μακριά από τις μάζες και τελικά δεν φαίνεται καν.

Εμφανίστηκα στη συνέλευση και παίρνοντας την καλύτερη έκφραση τραγωδίας που είχα, τους είπα φρικτά πράγματα για την ανοιχτή θάλασσα: τους ατέλειωτους εμετούς, τη μονότονη απεραντοσύνη του ορίζοντα, την κακή διατροφή με καλαμπόκι, χωρίς ποπ κορν και – τρόμος!- χωρίς τη σάλτσα βαλεντίνα, τον περιορισμό με άλλους ανθρώπους για αρκετές βδομάδες- με ποιον τις πρώτες ώρες, ανταλλάσσετε χαμόγελα και προσοχή και λίγο αργότερα βλέμματα που σκοτώνουν. Περιέγραψα επίσης, με μεγάλη λεπτομέρεια τις τρομερές καταιγίδες και τις άγνωστες απειλές. Αναφέρθηκα στο Κράκεν και μέσα από μια τέτοια λογοτεχνική πηγή, τους είπα για μια γιγάντια λευκή φάλαινα που αναζητούσε κάποιον οργισμένα, για να του σπάσει το πόδι, κάτι που θα αφαιρούσε από το θύμα, το ευπρεπές χαρακτηριστικό του, να χορεύει την πιο αργή κούμπια. Ήταν άχρηστο. Και πρέπει να ομολογήσω, όχι χωρίς την κακώς, τραυματισμένη περηφάνεια του φύλου μου, ότι οι γυναίκες είπαν κυρίως: "Με βάρκα!", όταν παρουσιάστηκε η επιλογή του ταξιδιού με βάρκα ή αεροπλάνο. Οπότε δεν καταγράφηκαν μόνο 7, ούτε 10, ούτε 15, αλλά περισσότερα από 20! Μέχρι και η μικρή Βερόνικα, που ήταν 3 χρονών υπέγραψε όταν άκουσε την ιστορία της φάλαινας. Ναι, ακατανόητο. Αλλά όταν τη γνωρίσουν θα λυπηθούν για αυτή (το κορίτσι, όχι τη φάλαινα). Θέλω να πω, ότι θα λυπηθούν τον Moby Dick.

Γιατί λοιπόν μόνο 7; Λοιπόν θα μπορούσα να σας μιλήσω για τα 7 βασικά σημεία (μπροστά, πίσω, τη μια και την άλλη πλευρά, το πάνω και το κάτω μέρος, το κέντρο), τους 7 πρώτους θεούς που γεννήθηκαν στον κόσμο, και θα σας τα έλεγα σύντομα. Αλλά η αλήθεια είναι ότι πέρα από τα νούμερα και τις αλληγορίες, ο αριθμός αυτός οφείλεται στο γεγονός ότι τα περισσότερα άτομα δεν έχουν αποκτήσει ακόμα διαβατήριο και εξακολουθούν να αγωνίζονται για να το αποκτήσουν. Θα σας μιλήσω για αυτό αργότερα.

Λοιπόν, εσάς σίγουρα δε σας ενδιαφέρουν τέτοια προβλήματα.

Εσείς αυτό που θέλετε να ξέρετε είναι ποια άτομα θα πλεύσουν με το "Το βουνό-la Montana", διασχίζοντας τον Ατλαντικό και εισβάλλοντας...εεε.. εννοώ επισκεπτόμενο την Ευρώπη. Εδώ λοιπόν βάζω τις φωτογραφίες τους και ένα πολύ σύντομο προφίλ τους:

Λουπίτα: 19 χρονών. Γεννημένη στο Μεξικό. Tzotzil de los Altos , Τσιάπα. Μιλάει τη μητρική της γλώσσα, τα τζοτζίλ, και τα καστεγιάνο με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Υπήρξε τοπική συντονίστρια νεολαίας, περιφερειακή συντονίστρια νεολαίας και τοπική διευθύντρια συλλογικής εργασίας. Μουσική που της αρέσει: pop, ρομαντική, cumbias, μπαλάντες, ηλεκτρονική, ραπ, χιπ χοπ, μουσική των άνδρων, κινέζικη μουσική, επαναστατικά τραγούδια, κλασική μουσική, ροκ της δεκαετίας του 80 (έτσι τη λένε), παραδοσιακή μουσική από το χωριό της... και η ρεγκετόν (συντακτική σημείωση: αν αυτό εδώ δεν είναι ένας κόσμος που ταιριάζουν πολλοί κόσμοι, τότε δεν ξέρω τι είναι. Τέλος της σημείωσης). Αγαπημένα χρώματα: μαύρο, κόκκινο, κερασί και καφέ. Θαλάσσια εμπειρία: Ως παιδί ταξίδεψε με βάρκα. Προετοιμάστηκε έξι μήνες, για να είναι στην αποστολή. Είναι εθελόντρια, για να ταξιδέψει με πλοίο στην Ευρώπη. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού μέσα στο πλοίο, θα ενεργήσει ως η τρίτη συντρόφισσα.

Καρολίνα: 26 χρονών. Γεννημένη στο Μεξικό. Αρχικά Tzotzil de los Altos, Τσιάπα, τώρα Tzeltal από τη ζούγκλα Λακαντόνα. Μιλάει τη μητρική της γλώσσα tzotzil, καθώς και tzeltal και castellano, με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Είναι ανύπαντρη μητέρα ενός κοριτσιού 6 ετών. Η μητέρα της βοηθάει στη φροντίδα του παιδιού. Υπήρξε συντονίστρια του "οι γυναίκες όπως είμαστε" και μαθήτρια κτηνιατρικής. Σήμερα είναι comandanta στην πολιτική οργάνωση των Ζαπατίστας. Μουσική που της αρέσει: ποπ, ρομαντική, cumbias, ροκ του 80 (έτσι το λένε), ορχηστρική και επαναστατικά τραγούδια. Αγαπημένα χρώματα: κρεμ, μαύρο και κερασί. Εμπειρία στη θάλασσα: με ταχύπλοο κάποια φορά. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελόντρια για το ταξίδι με πλοίο στην Ευρώπη.

Ξιμένα: 25 ετών. Γεννημένη στο Μεξικό. Cho'ol , βόρεια των

Τσιάπας. Μιλάει τη μητρική της γλώσσα cho'ol και castellano, με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Ανύπαντρη μητέρα ενός εξάχρονου κοριτσιού. Υπήρξε συντονίστρια νεολαίας και τώρα είναι comandanta της πολιτικής οργάνωσης των ζαπατίστας. Μουσική που της αρέσει: cumbias, τροπική, ρομαντική, επαναστατική, rock των 80s (έτσι τη λένε), ηλεκτρονική και αγροτική. Αγαπημένα χρώματα: μωβ, μαύρο και κόκκινο. Θαλάσσια εμπειρία: Κάποια φορά με ταχύπλοο. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για να συμμετέχει στην αποστολή. Εθελόντρια στο ταξίδι για την Ευρώπη. Δεύτερη στη διοίκηση της θαλάσσιας αποστολής, μετά τον Ντάριο.

Γιούλη: 37 χρονών. Θα γίνει 38, το Μάιο, μέσα στη θάλασσα. Αρχικά Tojolabal, τη συνοριακή ζούγκλα, τώρα Tzeltal από τη ζούγκλα Λακαντόνα. Μιλάει τα castellano με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Είναι μητέρα δυο πλασμάτων: ενός κοριτσιού 12 ετών και ενός αγοριού 6 ετών. Ο σύντροφός της τη στηρίζει φροντίζοντας τα παιδιά τους. Ο σύντροφός της είναι Tzeltal, οπότε αγαπιούνται, τσακώνονται και ξανααγαπιούνται στα castellano. Υπήρξε λειτουργός εκπαίδευσης, διαμόρφωσε την εκπαίδευση (προετοιμάζει λειτουργ@ εκπαίδευσης) και συντονίστρια της τοπικής συλλογικότητας. Μουσική που της αρέσει: ρομαντική, ορχηστρική, cumbia, ροκ, επαναστατικά τραγούδια, ποπ, τροπική, αγροτική, ροκ των 80s (έτσι το λένε), φολκ, το ξυλόφωνο. Αγαπημένα χρώματα: μαύρο, καφέ και κόκκινο. Καμία εμπειρία στη θάλασσα. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για την αποστολή. Εθελόντρια για το ταξίδι στην Ευρώπη.

Μπερνάλ: 57 ετών. Tojolabal από την περιοχή της συνοριακής ζούγκλας. Μιλά τη μητρική του γλώσσα, τα tojolabal και τα castellano, με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Πατέρας 11 παιδιών: Το μεγαλύτερο είναι 30 και το μικρότερο 6. Η οικογένειά του υποστηρίζει τη φροντίδα των νέων. Υπήρξε στρατιωτικός, τοπικός επικεφαλής, δάσκαλος σε ζαπατιστικό σχολείο και μέλος της Junta de Buen Gobierno. Μουσική που του αρέσει: αγροτική, cumbia, οι huichol musical, επαναστατικά και το ξυλόφωνο. Αγαπημένα χρώματα: το μπλέ, μαύρο, γκρι, καφέ.

θαλάσσια εμπειρία: μονόξυλο και βάρκα. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελοντής για το ταξίδι των ζαπατίστας στην Ευρώπη.

Ντάριο: 47 ετών. Cho'ol από τα βόρεια της Chiapas. Μιλάει την μητρική του γλώσσα, cho'ol και castellano με ευκολία. Πατέρας τριών παιδιών: ένα 22 ετών, το άλλο 9 και το μικρότερο 3. Το αγόρι και το κορίτσι θα έρθουν με τη μητέρα τους στην Ευρώπη, με αεροπλάνο, τον Ιούλιο. Υπήρξε στρατιωτικός, τοπικός επικεφαλής, περιφερειακός επικεφαλής και τώρα είναι διοικητής στην πολιτική οργάνωση των Ζαπατίστας. Μουσική που του αρέσει: αγροτική από το Bertin και Lalo, τροπική, ξυλόφωνο, τοπική και επαναστατική μουσική. Αγαπημένα χρώματα: μαύρο και γκρί. Θαλάσσια εμπειρία: μόνοξυλο. Προετοιμάζεται έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελοντής για το ταξίδι στην Ευρώπη. Θα είναι ο συντονιστής της θαλάσσιας αποστολής των ζαπατίστας.

Marijose: 39 ετών. Tojolabal από τη συνοριακή ζούγκλα. Μιλά castellano με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Υπήρξε στρατιωτικός, υποκινητής της υγείας και της εκπαίδευσης, διαμόρφωσε την εκπαίδευση. Μουσική που του αρέσει: cumbias, ρομαντική, αγροτική, ποπ, ηλεκτρονική, ροκ του 80 (έτσι τη λένε), ξυλόφωνο, επαναστατικά. Αγαπημένα χρώματα: μαύρο, μπλέ και κόκκινο. Θαλάσσια εμπειρία: μονόξυλο και βάρκα. Προετοιμάζεται έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελοντ@ για το ταξίδι στην Ευρώπη με πλοίο. Έχει οριστεί το πρώτο άτομο (ζαπατίστα) που θα αποβιβαστεί και με αυτό θα ξεκινήσει η εισβολή... εντάξει η επίσκεψη στην Ευρώπη.

Έτσι το πρώτο φυτό που θα προσγειωθεί σε ευρωπαϊκό έδαφος (φυσικά, αν μας αφήσουν να αποβιβαστούμε) δε θα προέρχεται από άντρα ή γυναίκα. Θα προέρχεται από ένα άλλο.

Αυτό που ο αείμνηστος Sub Marcos, θα περιέγραφε ως: "χαστούκι με μια μαύρη κάλτσα για ολόκληρη την ετεροπατριαρχική αριστερά", αυτό αποφασίστηκε, δηλαδή το Marijose να είναι το άτομο που θα αποβιβαστεί πρώτο.

Μόλις βάλει και τα δυο του πόδια στη στεριά και ανακάμψει από τη ζάλη, το Marijose θα φωνάξει:

"Παραδοθείτε χλωμά πρόσωπα της ετερο πατριαρχίας, ώστε να έρθει το διαφορετικό!"

Εντάξει, αστειεύομαι! Όμως δεν θα ήταν εντάξει να το πω αυτό; Όχι, όταν πατήσει τη γη, το σύντροφο Marijose, θα πει με επίσημη φωνή:

"Στο όνομα των γυναικών, των παιδιών, των αντρών, των ηλικιωμένων και φυσικά των άλλων ζαπατιστας, δηλώνω ότι το όνομα αυτής της γης, που οι ντόπιοι τη φωνάζουν "Ευρώπη", θα καλείται στο εξής: "SLUMIL K'AJXEMK' OP", που σημαίνει "Ανυπότακτη Γη" ή "Γη που δεν παραιτείται, που δεν εξασθενεί". Και έτσι θα γνωρίζουν οι ντόπιοι και οι ξένοι, ότι όσο υπάρχει κάποιος εδώ, η γη αυτή δε θα παραιτηθεί, δε θα ξεπουληθεί, δε θα υποταχθεί".

Doy fe.

SupGaleano.

Απρίλιος 2021.

(Συνεχίζεται...)

ya aquí alguien que no se rinda, que no se venda y que no claudique".

Πορεία προς την Ευρώπη – Επιτροπή έκτα του EZLN – ΜΕΞΙΚΟ 10 Απρίλη του 2021

Στα άτομα, τις ομάδες, τις συλλογικότητες, τις οργανώσεις, τα κινήματα, τα συντονιστικά και τους αυτόχθονες λαούς της Ευρώπης που περιμένουν την επίσκεψή μας:

Στην Εγχώρια και Διεθνή Έκτα:

Στα δίκτυα αντίστασης και εξέγερσης:

Στο Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο

Στους λαούς του Κόσμου:

Αδελφοί και αδελφές, σύντροφοι και συντρόφισσες:

Σήμερα, 10 Απρίλη του 2021, συγκεντρώθηκαν στο «Σπορείο Κομαντάντα Ραμόνα», οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που αποτελούν μέρος της πρώτης ομάδας των απεσταλμένων στο Ταξίδι μας για τη Ζωή, κεφάλαιο Ευρώπη. Πρόκειται για την δια θαλάσσης αντιπροσωπεία.

Με ένα μικρό τελετουργικό, σύμφωνα με τις παραδόσεις και τα έθιμά μας, η αποστολή έλαβε την εντολή των ζαπατιστικών λαών να μεταφέρει μακριά τη σκέψη μας, δηλαδή την καρδιά μας. Οι απεσταλμένοι μας κουβαλάνε μια μεγάλη καρδιά. Όχι μόνο για να αγκαλιάσουν όσες και όσους, στην ευρωπαϊκή ήπειρο, ξεγείρονται και αντιστέκονται, αλλά και για να ακούσουν και να μάθουν από τις ιστορίες, τις γεωγραφίες, τα ημερολόγια και τους τρόπους τους.

Αυτή η πρώτη ομάδα, θα μείνει σε καραντίνα, απομονωμένη στο σπορείο, για 15 μέρες, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν έχουν μολυνθεί από τον λεγόμενο COVID 19 αλλά και για να προετοιμαστούν για το διάστημα που θα διαρκέσει το ταξίδι στη θάλασσα. Στη διάρκεια αυτών των δύο εβδομάδων, θα ζήσουν μέσα σε μια απομίμηση πλοίου που, γι' αυτόν τον λόγο, έχουμε κατασκευάσει στο Σπορείο.

Στις 26 του Απρίλη θα ξεκινήσουν για κάποιο λιμάνι της Μεξικάνικης Δημοκρατίας. Εκεί θα φτάσουν το αργότερο στις 30 Απρίλη και θα επιβιβαστούν στο πλοίο που το έχουμε βαφτίσει «Το Βουνό» («La Montaña»). Θα παραμείνουν στο σκάφος για δύο ή τρεις μέρες και νύχτες και στις 3 του Μάη του 2021, μέρα του Santa Cruz, Chan Santa Cruz, το πλοίο «La Montaña» θα σαλπάρει με τους συντρόφους μας με προορισμό τις ευρωπαϊκές ακτές, σε ένα ταξίδι που υποτίθεται θα διαρκέσει 6 έως 8 εβδομάδες. Υπολογίζεται ότι τη δεύτερη εβδομάδα του Ιούνη του 2021 θα βρίσκονται στα ανοικτά των ευρωπαϊκών ακτών.

Από τις 15 Απρίλη του 2021, οι σύντροφοί μας από τις βάσεις στήριξης, θα πραγματοποιούν δράσεις και στα 12 ζαπατιστικά καρακόλ, για να αποχαιρετήσουν τη ζαπατιστική αποστολή, η

οποία, δια αέρος και θαλάσσης, θα ταξιδέψει στη γεωγραφία που ονομάζεται «Ευρώπη».

Σε αυτό το κομμάτι το οποίο έχουμε ονομάσει «Ταξίδι για τη Ζωή. Κεφάλαιο Ευρώπη» οι απεσταλμέν@ ζαπατίστας θα συναντηθούν με εκείνους και εκείνες που μας έχουν καλέσει για να συζητήσουν τις αμοιβαίες ιστορίες μας, τους πόνους, την οργή, τις επιτυχίες και αποτυχίες μας. Έως τώρα έχουμε λάβει και αποδεχτεί προσκλήσεις από τις ακόλουθες γεωγραφίες:

Γερμανία

Αυστρία

Βέλγιο

Βουλγαρία

Καταλωνία

Σαρδηνία

Κύπρος

Κροατία

Δανία

Σλοβενία

Ισπανικό Κράτος

Φιλανδία

Γαλλία

Ελλάδα

Ολλανδία

Ουγγαρία

Ιταλία

Λουξεμβούργο

Νορβηγία

Χώρα των Βάσκων

Πολωνία

Πορτογαλία

Ηνωμένο Βασίλειο

Ρουμανία

Ρωσία

Σερβία

Σουηδία

Ελβετία

Τουρκία
Ουκρανία

Από σήμερα, ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Γκαλεάνο θα δημοσιεύει μία σειρά από κείμενα στα οποία θα σας μιλά για εκείνους που συγκροτούν τη ναυτική ζαπατιστική αντιπροσωπεία, για τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί, για κάποια από τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε και τα λοιπά...

Με δυο λόγια: είμαστε ήδη καθ' οδόν για την Ευρώπη.

Αυτά προς το παρόν

Από τα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού

Εξεγερμένος υποδιοικητής Μοϊσές

Επιτροπή Έκτη του EZLN

Μεξικό, Απρίλης του 2021

Μετάφραση

από :

<http://enlacezapatista.ezln.org.mx/.../12/camino-a-europa/>

<https://karavanizapatista.espinblogs.net/.../poreia-pros.../>